

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudkyň JUDr. Ing. Venduly Sochorové a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., ve věci

žalobce: **K. K.**
bytem
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2016, č. j. KUZL-26763/2016, sp. zn. KUSP-26763/2016/DOP/Od

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci brojí žalobce proti záznamům v bodovém hodnocení řidiče. Městský úřad Otrokovice rozhodnutím ze dne 3. 3. 2016, č. j. DOP/9516/2016/STM, podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobce a potvrdil záznamy bodů v jeho evidenční kartě řidiče. Uvedl, že všechna jednání byla projednána v blokových řízeních pravomocně ukončených uložením pokut, stvrzena žalobcovým podpisem. Při kontrole počtu zaznamenaných bodů městský úřad vycházel též z kopií jednotlivých pokutových bloků.
2. Odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Shrnutí obsahu žaloby

3. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu. Uvedl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky. Těmito byly zejména rozhodnutí jiných správních orgánů v obdobných věcech (rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 49924/2014 ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 126113/2014 ze dne 22. 10. 2014 či č. j. MSK 121761/2014 ze dne 12. 11. 2014). Z těchto žalobce dovodil, že se žalovaný nedostatečně zabýval způsobilostí jednotlivých podkladů, na základě kterých byly zaznamenány body. Způsobilostí pro zápis bodů se správní orgán zabývá na základě odvolání, v němž odvolatel požaduje provedení takového posouzení a na možnou nezpůsobilost podkladů upozorňuje. Dle zásady legitimního očekávání by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Krajských úřadů je coby odvolacích orgánů pouze třináct, proto by při rozhodování shodných věcí měla ustálená či alespoň obdobná praxe existovat i mezi nimi. V českém právním řádu neplatí zvykové či precedenční právo, zásada legitimního očekávání je však *de facto* zavádí. Rozhoduje-li správní orgán určitým způsobem, je v rozporu s rovností účastníků před zákonem, pokud tentýž správní orgán v jiné místní působnosti rozhoduje a postupuje zcela odlišně.
4. Žalobce dále konstatoval, že v odvolání napadal jednotlivé podklady pro jejich nezpůsobilost pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce respektuje názor správního orgánu, že blokové řízení je velmi specifické, toto konstatování však nemůže omluvit nedostatky, které jsou z hlediska zákonných požadavků kladeny na takový druh rozhodnutí. Z toho je zřejmé, že i v blokovém řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se zákonem tak, aby bylo zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo dojít k jeho spáchání, dle jakého ustanovení zákona byl kvalifikován, a jaká zákonná povinnost byla porušena. Z rozhodnutí by též měly být patrné údaje o osobě přestupce. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a se správností rozhodnutí, je naprosto nesprávný. Za správnost rozhodnutí správního orgánu nemůže odpovídat přestupce.
5. Žalobce dále poukázal na některé příklady nezpůsobilých podkladových rozhodnutí. Z rozhodnutí by mělo být v první řadě patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem nepostačuje popis přestupku ve formátu „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.“ Z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a jako řidič motorového vozidla a ne coby spolujezdec. V případě nezastavení na

signál stůj, není dostatečným popisem přestupku formát „jízda na červenou aj.“ Z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil povinnost dle ust. 4 písm. c) zákona o silničním provozu a skutečně se přestupku dopustil tím, že nerespektoval pokyn stůj, nikoli „jel na červenou“. Co se týče popisu místa spáchání přestupku, musí z něj být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. V takovém případě by měl být přestupce trestán podle zákona o přestupcích, nikoli podle zákona o silničním provozu. Údaje v rozhodnutí by též měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby byly zřejmé okolnosti daného přestupku a aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno.

6. U některých pokutových bloků, které byly v daném případě podkladem pro rozhodnutí správních orgánů, a to konkrétně u bloků ze dne 18. 11. 2015, 6. 1. 2015, 24. 6. 2014, 6. 3. 2013 a 23. 8. 2012, žalobce shodně brojil proti chybnému označení právní kvalifikace jako: „125c/1k“, „125c/1f5“, „§6/1a z.č. 361/2000 sb“, „§70/2a z.č. 361/2000 sb.“. Poukázal na vyvstávající pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokových řízeních vydal, neboť není patrné, zda k přestupkovým jednáním mělo dojít na místech veřejně přístupných, soukromých či na pozemních komunikacích. Namítl též, že nejsou seznatelná jednoznačná místa spáchání přestupků, přičemž nepostačí pouhé uvedení obce či její části, není uvedena ani kilometráž komunikace. Žalobce zpochybňuje způsobilost takových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky v nich nejsou vymezeny jako konkrétní a individualizované jednání. Tento nedostatek přitom nelze zhojit připuštěním strohých a zkratkovitých formulací.
7. S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.

III. Vyjádření žalovaného

8. Ve vyjádření ze dne 23. 9. 2016 žalovaný uvedl, že vzal v potaz vše, co tvořilo součást spisového materiálu, a zabýval se všemi odvolacími námitkami žalobce.
9. K námitce, že žalovaný nepřihlédl k žalobcem předloženým rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, uvedl, že české právo není založeno na precedentech a jednotlivé případy jsou posuzovány zvlášť. Žalovaný se proto rozhodnutími jiného správního orgánu necítil vázán.
10. Na pokutové bloky nelze klást stejné nároky jako na formalizovaná rozhodnutí vyhotovovaná v jiných podmínkách, a proto je nutno v popisu skutkového děje tolerovat i heslovité či zkratkovité formulace.
11. Podle žalovaného byly ve správním řízení shromážděny dostatečné podklady (včetně pokutových bloků), které prokazují správnost a oprávněnost provedených záznamů bodů v registru řidičů.
12. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

13. Usnesením ze dne 5. 9. 2016, č. j. 29 A 126/2016-69, soud nepřiznal žalobě odkladný účinek.

14. Napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumal soud v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (*ex officio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
15. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), bez nařízení jednání.
16. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
17. Nejprve se soud zabýval námitkou nezpůsobilosti podkladů pro vydání rozhodnutí [bod IV. A) rozsudku]. Následně hodnotil námitku nerespektování rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje [bod IV. B)].

IV. A) K nezpůsobilosti podkladů pro vydání rozhodnutí

18. Žalobce žalovanému vytýkal, že v rozhodnutích z blokových řízení jsou užívány zkratky a nejasná označení zákonných ustanovení a zákonů samotných. K tomu uvádí i konkrétní argumentaci z jednotlivých bloků.
19. Soud předesílá, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k citovanému zákonu. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). V tomto ohledu postupoval správní orgán v souladu se zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).
20. Jak setrvale judikuje Nejvyšší správní soud (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), blokové řízení je zjednodušeným řízením, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v § 84 a § 85. Pokutový blok (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. „*Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena (...). V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, které stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.*“ Současně v citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud zdůraznil, že na pokutový blok nelze nahlížet s „rigidní přísností.“ I v případě, že by některý údaj chyběl, ale z celku by vyplývaly ostatní důležité okolnosti,

nevyvolalo by to jeho nezpůsobilost být podkladem. To však není žalobcův případ. Na blocích jsou všechny zákonem stanovené a předtištěné údaje přesvědčivým způsobem vyplněny a jsou tak způsobilým podkladem pro záznam bodů.

21. Ze správního spisu vyplývá, že na oznámení městského úřadu o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu ze dne 25. 11. 2015 zareagoval žalobce tím, že podal dne 30. 11. 2015 námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Námitky byly velmi stručné. Žalobce pouze uvedl, že brojí proti veškerým záznamům, především pak proti tomu, jímž bylo dosaženo dvanácti bodů. Městský úřad Otrokovice postupoval tak, že si k jednotlivým oznámením o uložení pokuty od policie vyžádal a posléze též obdržel stejnopisy příslušných pokutových bloků.
22. Rozhodnutím ze dne 3. 3. 2016 Městský úřad Otrokovice zamítl námitky žalobce a potvrdil záznamy bodů provedené na základě oznámení policie. Proti tomuto rozhodnutí žalobce dne 21. 3. 2016 podal blanketní odvolání, které k výzvě městského úřadu doplnil podáním ze dne 11. 4. 2016. V něm uplatnil tvrzení o nekonkrétnosti pokutových bloků a odkazoval na praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 6. 2016 odvolání zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil. Odmítl argumentaci žalobce, že pokutové bloky nejsou způsobilé pro záznam bodů. Podle žalovaného všechny pokutové bloky *„jsou vyplněny takovým způsobem, že je z nich bez jakýchkoli pochybností patrné, jakého konkrétního druhu protiprávního jednání se jmenovaný v daných případech dopustil, a kdy a kde se to stalo. (...) Předmětná rozhodnutí vydaná v blokových řízeních jsou tak (...) plně způsobilá k záznamu bodů do registru řidičů.“* (str. 8-9 napadeného rozhodnutí).
23. Soud se ztotožňuje se závěry žalovaného, že z pokutových bloků musí být v souladu s § 85 odst. 4 přestupkového zákona patrné komu, kdy a za jaký přestupek byla v blokovém řízení pokuta uložena. Jsou-li tyto informace zapsány formou zkratkovitých informací, které jsou v kontextu dalších údajů srozumitelné, není zpochybněna způsobilost pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru (srov. výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 94/2012-20).
24. Žalobce ve své žalobě brojil proti zkratkovitému označení přestupkového jednání a porušených zákonů v jednotlivých blocích. Namítal, že není jasné, za jaké jednání byl žalobce pokutován, a že vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu.
25. Co se týče pokutového bloku č. E2715026, série GE/2014, týkajícího se žalobcova jednání dne 18. 11. 2015, ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 200 Kč za přestupek dle „§ 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb.“ V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: *„18. 11. 2015 v 15:45, Napajedla, ul. Komenského, §6/1 a) z. č. 361/1000 Sb. – řidič motorového vozidla nebyl za jízdy připoután bezpečnostními pásy – lékařské potvrzení nevlastní RZ.“*.
26. K pokutovému bloku č. E2485297, série GE/2014, týkajícího se žalobcova jednání dne 6. 1. 2015, ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1000 Kč za přestupek dle „§ 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb.“ V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: *„6. 1. 2015 v 11:45 hod. sil. u řidič nebyl za jízdy připoután bezp. pásem – LP nevlastní, porušil § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. RZ“*.

27. Ve vztahu k pokutovému bloku č. D0291986, série FD/2013, týkajícího se žalobcova jednání dne 24. 6. 2014, ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek dle „§ 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb.“ V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: „Dne 24. 06. 2014 v 17:00 hod., § 6/1a Řidič motorového vozidla nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem – lékařské potvrzení nevlastní RZ –“.
28. Konečně k pokutovému bloku č. D0250087, série FD/2013, týkajícího se žalobcova jednání dne 6. 3. 2013, ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1000 Kč za přestupek dle „§ 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb.“ V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: „6. 3. 2013 v 7:08 hod. s ul. § 6/1 a zákona č. 361/2000 Sb řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem nevlastní LP“.
29. Soud je přesvědčen, že správní orgány ve všech výše zmiňovaných případech použily zcela dostačující, přesnou a zákonu plně odpovídající formulaci skutku včetně odkazu na příslušné zákonné ustanovení. Ze skutkových vět je naprosto zjevné, že povinnost být připoután bezpečnostními pásy žalobce ve všech případech porušil za jízdy a jako řidič. Žalobce přitom nezpochybňuje, že by byl držitelem příslušného lékařského potvrzení. Soud dodává, že argumentace žalobce ve vztahu k výše uvedeným pokutovým blokům není přiléhavá. Pokutové bloky neobsahují strohé údaje „neužil BP“, „pásy“ ani údaj „řidič pásy“, jak žalobce mylně tvrdí, ale výslovné údaje o tom, že žalobce jako řidič vozidla nebyl připoután bezpečnostními pásy.
30. Co se týče pokutového bloku č. Q0580798, série CQ/2010, týkajícího se žalobcova jednání dne 23. 8. 2012, ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 2000 Kč za přestupek dle „§ 125c odst. 1F5 zákona č. 361/2000 Sb.“ V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: „§ 70/2a z. č. 361/2000 Sb., jízda na červený signál „stůj“ 8.45 Zlín Malenovice Tesco“. Podle soudu správní orgán použil i v tomto pokutovém bloku zcela dostačující, přesnou a zákonu plně odpovídající formulaci skutku včetně odkazu na zákonné ustanovení. Ze skutkové věty je naprosto zjevné, že řidič porušil povinnost zastavit na signál s červeným světlem „Stůj!“. Lze doplnit, že ani ve vztahu k tomuto pokutovému bloku není argumentace žalobce přiléhavá. Pokutový blok neobsahuje strohý údaj „červená“, jak žalobce mylně tvrdí, ale výslovnou zmínku o jízdě na červený signál „stůj“.
31. Soud proto shrnuje, že popisy skutků v blocích, jež sloužily jako podklad pro rozhodnutí městského úřadu, jsou v blokovém řízení zcela postačující. Výstižně a jednoznačně popisují okolnosti rozhodné pro závěr o spáchání přestupků, a to plně v souladu se zněním zákonem stanovených skutkových podstat.
32. Ke všem specifikovaným případům je pak možno k námitkám žalobce též konstatovat, že dostatečným a jednoznačným způsobem, a to zejména s ohledem na povahu předmětných přestupků, jsou v dotčených blocích specifikována i místa jejich spáchání. Kilometráž komunikace coby označení místa spáchání přestupku není třeba vymezit, je-li toto místo dostatečně přesně určeno jinak, což se v daných případech stalo. Všechny bloky též obsahují zcela srozumitelné a pochopitelné vymezení použité právní kvalifikace. Žalobcovo lpění na tzv. „správné právní kvalifikaci“ lze považovat za výraz přehnaného právního formalizmu. Z žádného bloku nevystává apriorní pochybnost o věcné

příslušnosti orgánu, jenž ten který blok vydal, či o veřejné přístupnosti míst, na nichž došlo ke spáchání přestupků; i v těchto ohledech jsou úvahy žalobce ryze spekulativní. Ostatně žalobce v průběhu řízení před správními orgány, ani v řízení před soudem netvrdil, že by se toho kterého jednání nedopustil. Brojil vždy obecnými námitkami toliko do formálních náležitostí podkladových rozhodnutí, často převzatými z obdobných žalob adresovaných soudu, aniž by námitky zasadil do konkrétních skutkových okolností žalobcova případu.

33. Soud se tedy ztotožnil se závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětných pokutových bloků k záznamu bodů do žalobcovy karty řidiče.
34. Námitka proto není důvodná.

IV. B) K námitce nerespektování rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje

35. Žalobce dále namítal, že žalovaný porušil jeho legitimní očekávání, neboť rozhodoval v obdobných případech jinak než Krajský úřad Moravskoslezského kraje. Napadeným rozhodnutím byla dotčena rovnost před zákonem, neboť rozdíly v rozhodovací praxi plynou pouze z místní příslušnosti správního orgánu.
36. Jak žalovaný správně poznamenal, rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje nejsou pro žalovaného závazná. Ač by tomu tak být nemělo, rozhodovací praxe správních orgánů se může lišit. Zásadní v tomto ohledu je, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí řídil ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, která poskytuje správním orgánům významné vodítko při výkladu zákona. Správnost postupu žalovaného soud v části IV. A) tohoto rozsudku soud potvrdil.
37. Za této situace nelze žalovanému vytýkat nerespektování odvolacích důvodů či ignorování předložených důkazních prostředků spočívajících v rozhodnutích jiných správních orgánů v typově obdobných záležitostech. Na žalobcovy námitky ohledně odlišné rozhodovací činnosti Krajského úřadu Moravskoslezského kraje žalovaný reagoval (na straně 11 předmětného rozhodnutí) a přesvědčivým způsobem se s nimi vypořádal. Je nutno odlišovat nevypořádání námitek od nesouhlasu žalobce se způsobem, jakým byly vypořádány.
38. Ze správního spisu je zřejmé, že se správní orgány obou stupňů řádně zabývaly způsobilostí jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení pro záznam bodů do registru řidičů (nikoli však již jejich správností, což je v souladu s výše uvedenou judikaturou; srov. zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Neobstojí proto žalobní tvrzení, že tak nečinily, čímž měly postupovat v rozporu s ustálenou praxí jiných správních orgánů a porušit tak zásadu legitimního očekávání.
39. Námitka nerespektování rozhodovací činnosti Krajského úřadu Moravskoslezského kraje žalovaným proto není důvodná.

V. Závěr a náklady řízení

40. Soud se ztotožnil se závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětných pokutových bloků k záznamu bodů do žalobcovy karty řidiče. Správní orgány postupovaly přesně v limitech své přezkumné působnosti a v souladu s výše uvedeným omezením plynoucím

z povahy řízení se též dostatečným a přezkoumatelným způsobem věnovaly námitkám žalobce.

41. Žalobcem navržené důkazy, které nejsou součástí správního spisu (rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014 a ze dne 12. 11. 2014, rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, resp. pokutové bloky č. G1498901, F0832677 a C1404971) a které žalobce přiložil k žalobě, soud pro nadbytečnost neprováděl. Skutečnosti relevantní pro posouzení žalobních námitek jednoznačně vyplývají z předloženého spisového materiálu. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, které žalobce rovněž přikládal k podané žalobě, bylo obsahem předloženého správního spisu, z něhož soud při rozhodování vycházel.
42. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným, proto žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
43. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. prosince 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
B. Z.